

osvojuje reč nielen cestou imitácie, ale aj cestou vlastnej tvorivosti, a to je veľmi dôležité pre organizovanie podmienok pre osvojovanie reči nepočujúcimi.

B. Analýza fylogenetických koreňov vývinu reči najmä vzhľadom na podčiarkovanie nového prvku „adekvátnej impresie“, ktorá pri osvojovaní reči vždy existovala a existuje, je dôležitým poznatkom pri koncipovaní celkového názoru o vývoji reči. Interpretácia „adekvátnej impresie“ je novým poznatkom, ktorý autor do teórie osvojovania reči vkladá a možno predpokladať, že to má pre teóriu psychológie perspektívny význam.

C. Pre načrtnutie obrazu procesu osvojovania reči je dôležité vymedziť u koho sa tento proces realizuje. Autor tu vymedzuje niektoré podstatné znaky nepočujúcich, pritom oddiferencoval deti s iným typom poruchy, ktorý sa ľahko zamieňa.

D. Historický aspekt vyučovania reči nepočujúcich uplatňuje autor v ďalšej kapitole, kde upozorňuje na progresívne znaky. Ako nové, dosiaľ u nás nepublikované, sú najmä teoretické názory súčasných psychológov, špeciálnych pedagógov o problémoch osvojovania reči nepočujúcimi.

E. Syntézou progresívnych znakov rozličných teoretických koncepcií autor získal do určitej miery nový mo-

del pre formovanie názoru na skvalitnenie práce na školách pre nepočujúcich.

F. a G. V ďalších dvoch kapitolách v systémovom vzťahu s psychologickou teóriou koncipuje vlastné výskumy a dopĺňa existujúcu teóriu o nové poznatky. Významné sú závery, že u nepočujúcich, prítom nemých, sa formujú abstraktné myšlienkové procesy, o ktorých si stále myslíme, že vznikajú iba na základe reči. Tým, že reč v rámci psychickej činnosti chápeme príliš široko, zabraňuje nám to odhaliť mimo reč existujúce aktívne prvky. V tom vzťahu autor poukazuje na existenciu „adekvátnej impresie“, prostredníctvom ktorej napr. nepočujúci a prítom nemí operujú v myslení kategóriami tak, ako deti, ktoré majú reč osvojenú.

Pre výchovnú prax na školách pre nepočujúcich má význam najmä na základe predchádzajúcich teoretických poznatkov koncipovaná metodika vyučovania reči. Táto metodika má svoje špecifiká, ktoré determinujú osobitosti nepočujúcich.

V závere možno povedať, že publikácia. Rozvíjanie myslenia a reči nepočujúcich má značný význam pre zefektívňovanie vyučovania reči nepočujúcich, ale je tiež príspevkom pre rozvoj psychologickéj a špeciálnopedagogickej teórie.

Brestenská

Zprávy

Jubilant

Medzi pracovníkmi v oblasti špeciálnej pedagogiky, ale i učiteľmi je dobre známy doc. PhDr. Ladislav Požár, CSc., ktorý sa dožíva päťdesiatich rokov.

Narodil se 26. mája 1931 v rodine robotníka v Znojme. Už v mladosti si privykol na prácu. Časom začal

prejavovať pozornosť otázkam výchovnej činnosti, a to najmä vo zväze mládeže. Od roku 1946 do 1951 pracoval v n. p. Elite Varnsdorf, kde sa vyučil pletiarom. Pre svoju dobrú prácu bol vyslaný do robotníckej prípravky, ktorú r. 1952 úspešne absolvoval. Potom študoval na Univerzite Palackého v Olomouci a neskôršie v ZSSR

na Štátnom pedagogickom inštitúte v Leningrade.

Po návrate nastupuje miesto asistenta najskôr na katedre pedagogiky na Vysokej škole pedagogickej a po jej zrušení pôsobí na Filozofickej fakulte UK v Bratislave, kde pracoval do roku 1966. V spomenutom roku prechádza na Výskumný ústav detskej psychológie a patopsychológie v Bratislave.

Na ústave dokončil externú aspirantúru. Po založení Inštitútu špeciálnej a liečebnej pedagogiky na FFUK v Bratislave odchádza na katedru patopsychológie a sociálnej patológie, ktorú prevzal ako vedúci. T. č. jubilant zastáva miesto prodekana na Pedagogickej fakulte UK v Trnave a je i vedúcim katedry. Napriek mnohým svojim povinnostiam a úlohám veľmi aktívne sa zapája do mnohostrannej činnosti.

Doc. PhDr. Ladislav Požár, CSc., pracuje od roku 1957 v oblasti experimentálnej psychológie. Najskôr sa zameriaval na výskumné problémy inži-

nierskej psychológie a od roku 1966 na problémy patopsychológie zrakových chybných.

Bol zodpovedným riešiteľom výskumnej úlohy štátneho plánu bádateľského výskumu „Výskum vnímania za rozličnej úrovne činnosti analyzátorov“, záverečná správa obhájená v r. 1967, ďalej zodpovedným riešiteľom výskumnej úlohy štátneho plánu bádateľského výskumu „Výskum čítania u senzoricke defektných detí“, správa obhájená v r. 1970 a zodpovedným riešiteľom čiastkovej úlohy rezortného plánu výskumu „Štandardizácia Kohsovho inteligenčného testu na našej nevidiacej populácii“.

Bol i koordinátorom čiastkovej úlohy rezortného plánu výskumu „Niektoré psychologické aspekty pracovnej a sociálnej integrácie postihnutých jednotlivcov“.

Jubilant je autorom niekoľkých desiatok vedeckých štúdií, vysokoškolských učebníc a skrípt, článkov, recenzií, posudkov, vysokohodnotných prekladov diel z popredných sovietskych psychológov, ako i oponentných vyjadrení.

Zastáva celý rad funkcií a aktívne vystupuje na rôznych podujatiach. Zvlášť je významná jeho činnosť v rámci strany, ale i ŠVOČ. Podieľa sa na výchove mladých adeptov v oblasti špeciálnej pedagogiky. Nadviazal i vedeckú spoluprácu so Štátnou univerzitou Lomonosova v Moskve.

Jubilantovi do ďalších rokov prajeme všetko najlepšie. Za doterajšiu vykonanú prácu patrí mu vďaka.

Janus

Vedecký seminár o defektologickej diagnostice

Katedra špeciálnej pedagogiky na pedagogickej fakulte Univerzity Palackého v Olomouci usporiadala ve dňoch 26.—28. srpna 1980 Vedecký seminár o defektologickej diagnostice (s mezinárodnou účasťou). Seminár v poradí již sedmý byl organizován pod záštitou Univerzity Palackého a navažoval na vytvořenou tradici vědec-